Dosar nr. 5r-10/2026
Nr. PIGD: 4-25075008-15-5r-06012026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 iulie 2026 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul (sediul Central)
Instanța de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător Cristina Daniliuc
Grefier Alvina Rusu

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de Cristina Onica împotriva deciziei agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Cantemir, Dorian Putregai asupra cauzei contravenționale emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 558718 din 06 mai 2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,

c o n s t a t ă:

La data de 06 mai 2025 de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Cantemir, Dorian Putregai a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 558718 pe faptul că „în perioada 01.01.2024-22.10.2024, urmare a implementării de către organizația criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă „Promsveazibank”„ a primit pentru sine transferuri în ruble rusești, în vederea determinării persoanei sus nominalizate pentru a vota candidatul unui anumit concurent electoral, precum și alegerea opțiunii „Nu” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional și anume: „Coruperea electorală pasivă” adică „Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune”.

Manifestându-și dezacordul cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovată, contravenienta Cristina Onica, la 22 mai 2025 a atacat în ordinea prevederilor art. 448 Cod contravențional decizia agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale, solicitând admiterea contestației și încetarea procesului contravențional în privința depusă de Cristina Onica pornit în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional din motiv că nu există fapta contravenției.

În motivarea contestației contravenienta Cristina Onica, a indicat că, agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile, dreptul de a obiecta etc.

Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indici calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 471 Cod contravențional.

Respectiv în opinia sa, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CtEDO.

Astfel, a fost sancționată pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional - inexistența faptului contravenției, potrivit art. 441 alin. (l) lit. a) Cod contravențional.

Ulterior la 11 iulie 2025, petiționara Onica Cristina a depus o cerere de completare a contestației inițiale, prin care a solicitat, în temeiul art. art. 443, 445 Cod contravențional declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional.

În motivarea cererii de completare a contestației inițiale a indicat că, agentul constatator a indicat că, contravenientul ar fi comis contravenţia prevăzută de art. 471 alin. (1) Cod contravenţional, fără a stabili faptul dacă contravenientul a pretins sau a acceptat bani, cu scopul de a vota sau nu, circumstanţă fără de care nicidecum nu poate sta la baza sancţionării unei persoane.

O primă problemă ce se impune a fi analizată în cauză este: din descrierea faptei contravenţioale nu se reţin aspecte privind pretinderea, acceptarea sau primirea, care ar rezulta coruperea electorală pasivă, or, agentul constatator nu a indicat cum, în ce circumsanţe, prin ce acţiuni, a stabilit că petiţionarul ar fi comis contravenţia imputată.

În continuare nu este clar cum a descifrat agentul constatator conţinutul mesajelor sms, cum a stabilit că merge vorba despre mijloace băneşti, pentru ce erau destinate mijloacele băneşti.

Mai mult, nu este clar cum au fost administrate şi anexate la dosarul probe dintr-un dosar penal, or, nu se regăseşte nici o ordonanţă de ridicare şi anexare a probelor, de cercetare a acestora, fapt ce contravine prevederilor art. 425 alin. (2) Cod contravențional.

La fel, în afară de încheierile judecătorului de instrucţie şi mandate judecătoreşti, nu au fost administrate alte probe care să individualizeze fapta.

Invocă agentul constatator că petiţionarul a pretins şi primit mijloace băneşti întru susţinerea unui anumit partid policit, însă partid politic nu a fost înregistrat oficial și nu avea un candidat pentru care petiţionarul urma să voteze, partidul politic nici nu era înregistrat la scrutin la 20.10.2024.

Consideră că, fapta incriminată este bazată doar pe nişte remarci vagi ale agentului constatator.

În continuare menționează că, analizând procesul-verbal sub aspectul legalității acestuia, se constată că, acesta nu cuprinde descrierea exactă a faptei contravenţionale incriminate. Potrivit descrierii faptei contravenţionale, Onica Cristina ar fi pretins şi acceptat surse băneşti în scopul exercitării sau a-l neexercitării dreptului electoral în cadrul alegerilor. În planul încadrării juridico-contravenţionale, însă, agentul constatator nu a demonstrat că petiţionarul ar fi pretins careva mijloacele băneşti destinate anume pentru determinarea acestuia să îşi exercite sau să nu îşi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor. Or, o cerinţă obligatorie, care reiese implicit din dispoziţia alin. (1) art. 471 Cod contravenţional, este ca banii, bunurile, serviciile ori alte foloase să nu i se cuvină alegătorului. Se are în vedere că banii, bunurile, serviciile ori alte foloase, oferite sau date alegătorului, nu-i sunt legal datorate acestuia, în calitate de alegător. În alţi termeni, este necesar ca, reieşind din reglementările normative în vigoare, alegătorul să nu fie îndreptăţii a accepta sau primi asemenea foloase.

Aşadar, pentru a fi stabilit că o persoana a comis a faptă contravenţională, este necesar ca faptă sa conţină elementele constitutive ale contravenţiei incriminate.

Scopul contravenţiei de corupere a alegătorilor al faptei prejudiciabile prevăzută la art. 471 alin. (1) Cod contravenţional, este un scop special. Se are în vedere scopul determinării alegătorului sau susţinătorului să îşi exercite sau să nu îşi exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al celor regionale. În prezenţa oricărui alt scop, fapta nu va putea fi calificată în baza art.471 Cod contravenţional.

Accentuează că, scopul menţionat trebuie să fie urmărit de contravenient încă de la momentul realizării laturii obiective şi nu ulterior oferirii sau dării mijloacelor băneşti.

În cazul de faţă, agentul constatator nu a demonstrat că petiţionarul urma să-şi asume vreun angajament ce ţine de drepturile lui electorale sau că ar fi primit careva remunerări în acest scop.

În raport cu acţiunile/inacţiunile petiţionarului nu există obiectul material sau imaterial al infracţiunii de corupere a alegătorilor, pe care legiuitorul l-a desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje”.

La caz, probatoriul administrat în cauza contravenţională atestă că nu s-a confirmat săvârşirea de către petiţionar a faptei de corupere electorală pasivă, nefiind acumulate probe care ar indica asupra faptului că petiţionarul ar fi pretins sau primit bunuri, servicii, privilegii sau avantaje în scopul determinării alegătorului.... fapt care impune instanţa de judecată să înceteze procesul contravenţional în privinţa acestuia.

Invocă petiționara că, procesul-verbal cu privire la contravenţie urmează a fi declarat nul, inclusiv şi din motivul că nu a fost constatat timpul săvârşirii contravenţiei, or, neconsemnarea în procesul-verbal a datei comiterii, dar nu a perioadei cum este indicat în speţă, atrage nulitatea procesului-verbal contravenţional.

Susține că, din conţinutul tututor înscrisurilor anexate la cauza contravenţională nu este dovedit faptul că, mesajele parvenite pe numărul de telefon al petiţionarului, conţin textul despre careva sume de bani. În fișa intitulată „extras din fişier” este indicat doar menţiunea despre sms-uri de intrare, fără a fi indicat exact conţinutul mesajului.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie de sancţionare a petiţionarului este o înscenare imorală din partea poliției.

Mai invocă că, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 22.10.24 nr. 13-7920/2024, respectivă s-a dispus autorizarea măsurilor speciale de investigaţii, în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, pentru perioada de timp 01.01.2024-22.10.2024, deci urmare a efectuării măsurilor speciale de investigaţii au fost obţinute probele pentru cauza penală nr. 2023970322 şi nu în cadrul cauzei contravenţionale în care este învinuit petentul.

Încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 01.04.2025 prin care s-a admis demersul procurorului în Procuratura Anticorupţie, Cristina Carajeleascov şi s-a autorizat folosirea datelor obţinute în urma efectuării măsurilor speciale de investigaţii, din cauza penală nr. 2023910322 în cauza contravenţională RAP01 433516, însă, datele şi probele obţinute ca urmare a executării încheierii date pot fi folosite doar de către personale autorizate şi în cadrul cauzelor autorizate, şi anume: cauza penală nr. 2023910322 şi cauza contravenţională RAP01 433516.

Raportul de analiză informaţional-criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr. 2023970322, conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 1811 şi art. 243 alin. (3) lit. a) şi b) Cod penal, nu poate fi folosit cu titlu de probă în cadrul prezentei cauze contravenţionale intentate în baza art. 471 Cod contravenţional.

Mai mult, în partea dreaptă de sus a raportului respectiv, este strict menţionat „A se utiliza doar în cadrul cauzei penale nr.2023970322”.

INSP, în mod abuziv, încălcând prevederile Legii nr. 133 din 08.07.2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, a distribuit Inspectoratelor de Poliţie datele cu caracter personal obţinute prin Raportul de analiză informaţional-criminală efectuat doar pentru cauza penală nr. 2023970322.

Prin ordonanţa privind pornirea procesului contravenţional din 08.04.2025, s-a dispus pornirea procesului contravenţional nr. 20258000021 în temeiul art. 471 Cod Contravenţional, pentru stabilirea tuturor circumstanţelor şi a contravenţiilor, inclusiv pentru a desfăşura acţiuni adăugătoare, de colectare şi de administrare a probelor, ulterior atragerea la răspundere conform prevederile legale. Deci, în cadrul procesului contravenţional nr. 20258000021, pornit în temeiul art.471 Cod Contravențional, agentul constatator urma să desfăşoare acţiuni prin care să administreze probe noi, însă agentul a folosit înscrisurile obţinute de organul de urmărire penale, în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, fără a colectat şi a administrat probe noi care să dovedească comiterea contravenţiei incriminate.

Reieşind din dispozitivul ordonanţei privind formarea unui grup de constatare și documentare, prin care s-a propus a forma grup de lucru în cadrul procesului contravenţional incluzând în cadrul acestuia angajaţi cu statut de agenţi constatatori, nu este clar, care anume angajaţi din structurile indicate, au împuterniciri de agent

constatator, pentru a documenta o persoana de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 471 Cod contravenţional, fiind indicat la general doar; „angajaţi”, fără a fi indicat concret numele/prenumele angajatului din structura respectiva, care este implicat în grupul de lucru. Iar lipsa indicării numelor şi a prenumelor acestor angajaţi, duce la încălcarea dreptului de face recuzare acestor angajaţi, totodată, este imposibil de stabilit, dacă persoana care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie, făcea partea din grupul de lucru şi/sau era angajat al subdiviziunilor respective.

Scrisoarea Inspectoratului Naţional de Securitate Publică nr. 34/17/1-3595 din 07 aprilie 2025 adresată Inspectoratului de Poliţie, prin care au fost remise materiale obținute în cadrul măsurilor speciale de investigaţii, în cauza penală nr. 2023970322, nu poate constituie probă la caz, deoarece nu există o ordonanţă de ridicare a acestor materiale, exclusiv pentru prezenta cauza contravenţională, precum și nu există nici o ordonanţă cu privire la recunoaşterea acestor materiale în calitate de probă pe cauza contravenţională examinată.

Foaia care conţine date despre: număr de telefon, denumirea operatorului de telefonie mobilă, IDNP şi numele/prenumele persoanei, data înregistrării domiciliul, nu demonstrează comiterea contravenției incriminate contravenientului, or, nu este clar care este legătura cauzală a acestor înscrisuri cu contravenţia incriminată.

Susține că, înscrisurile menționate contravin prevederilor art. 425 Cod contravențional și nu pot fi acceptate ca probe în prezenta cauză contravențională, nu există o autorizare conform prevederilor art. 136 alin. (7) Cod de procedură penală pentru folosirea lor în cauza contravențională RAP01 486024 sau nr. 202528000021.

De către agentul constatator nu au fost stabilite circumstanțele importante pentru justa soluționare a faptei contravenționale, fapt ce contravine prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional și agentul constatator nu a realizat scopul legii contravenționale neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului, fapt ce contravine prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) Cod contravențional.

În ședința de judecată, contravenienta Cristina Onica, nu s-a prezentat, fiind citată în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, însă potrivit cererii depuse la 03 februarie 2026 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, susținând totodată motivele de fapt și de drept fiind invocate în contestație.

În ședință de judecată agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul, Dorian Putregai, nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, însă potrivit cererii depuse la 19 martie 2026 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, susținând procsul-verbal contravențional și probele acumulate.

Astfel că, prin prisma art. 455 Cod contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa participanților. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Examinând contestația, audiind poziția contestatarei, studiind materialele cauzei, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge contestația înaintată de către

Cristina Onica din următoarele considerente

În sensul art. 395 Cod contravențional, 1) toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi: a) cauzele contravenţionale în privinţa minorilor; b) cauzele contravenţionale prevăzute la art.61, 63-66, 316-3181, 320, 336; b1) cauzele contravenţionale în cadrul cărora au fost dispuse măsurile procesuale de constrângere prevăzute la art.432 lit.a) şi e); c) cauzele contravenţionale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei sancţiuni dintre cele care urmează: - privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate; - privarea de dreptul de a deţine anumite funcţii; - privarea de dreptul special; - munca neremunerată în folosul comunităţii; - arestul contravenţional; d) cauzele contravenţionale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei măsuri de siguranţă dintre cele care urmează: - expulzarea; - demolarea construcţiei neautorizate şi defrişarea arborilor şi arbuştilor; - confiscarea specială; – ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor; – suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculului; 2) contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. (1^1) Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(11). Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională prevăzută în capitolul XIII din cartea întâi se examinează de către instanţa de judecată în a cărei raze teritorială a fost săvârşită contravenţia. (2) Instanţa de judecată este competentă să aplice măsuri de siguranţă şi amendă judiciară. (3) Instanţa de recurs judecă recursul pronunțând-se prin decizie.

Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute art. 394 alin. (1^1) Cod contravențional.

Potrivit art. 448 alin. (1) al Codului contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, (1) Examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanța de judecată relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi, argumentelor invocate de către părţi întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999). În cazul în care instanţa de judecată se abţine de a da un răspuns special şi explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Normele consacrate ale art. 374 alin.(2)-(3) Cod contravențional, (2) procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 Cod contravențional, (1) persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În corespundere cu prevederile art.440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea

faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravenţional, (1) procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În accepțiunea art. 425 Cod contravențional, Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

(3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

(4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

(5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

(6) Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute:

a) prin violenţă, ameninţări sau prin alte mijloace de constrîngere;

b) prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice;

c) prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

(6^1) În cazul contravenţiilor date în competenţa organelor de control de stat al activităţii de întreprinzător şi cea a organelor Ministerului Afacerilor Interne nu se permite ridicarea de obiecte, documente, dispozitive de stocare a datelor dacă ridicarea acestora stopează activitatea economică a persoanei. În cazul dat se purcede la efectuarea de copii şi de înregistrări electronice, foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor, pot fi inspectate, măsurate sau prelevate mostre din acestea, care

constituie mijloc material de probă.

(6^2) Copiile realizate pe suport de hârtie, în formă electronică ori prin convertirea documentaţiei într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cele semnate cu semnătură electronică simplă, se efectuează cu ajutorul mijloacelor tehnice şi al procedurilor corespunzătoare, de natură să asigure integritatea informaţiilor, de către un specialist care activează în cadrul organelor de drept sau, după caz, din afara acestora.

(6^3) În cazul prevăzut la alin.(6^1), când este imposibilă efectuarea copiilor şi a înregistrărilor electronice, foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor ori posesorul acestora nu permite sau obstrucţionează efectuarea acestor acţiuni, agentul constatator le ridică în scopul efectuării copiilor şi înregistrărilor electronice, foto sau video, stocării datelor, inspectării, măsurării sau prelevării de mostre, indicând în procesul-verbal întocmit elementele de individualizare a fiecărui obiect, document sau dispozitiv de stocare a datelor. Obiectele, documentele sau dispozitivele de stocare a datelor se restituie de către agentul constatator sau de autoritatea competentă de soluţionarea cauzei contravenţionale în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 3 zile lucrătoare din momentul ridicării acestora.

(6^4) Informaţiile şi elementele de fapt constatate şi documentate în cadrul controlului de stat, desfăşurat în conformitate cu Legea nr.131/2012 privind controlul de stat, pot fi administrate în calitate de probe în conformitate cu prezentul cod.

(7) Procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Instanța de judecată prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății remarcă, că scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 06 mai 2025, s-a constatat comiterea de către Cristina Onica a contravenției prevăzută la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 558718 din 06 mai 2025, a fost întocmit în lipsa lui Cristina Onica, iar contestația a fost depusă la data de 122 mai 2025, și înregistrată la Inspectoratul de Poliție Cantemir sub nr. de intrare 2126.

Concomitent, instanța de judecată reține că contestația a fost depusă de către petiționară, cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.

Instanța de judecată, examinând în cumul totalitatea probelor, conchide că vina persoanei în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional este deplin dovedită, prin anexarea la materialele cauzei contravenționale a următoarelor acte:

- Scrisoare din 26 mai 2025, prin care Inspectoratul Național de Securitate Publică a remis în adresa Inspectoratului de Poliție Cantemir „materialele și probele acumulate, pentru examinare conform competenței, prin prisma prevederilor art.47[1] Cod contravențional" (fila dosarului 4);
- Încheiere asupra cauzei contravenționale din 06 mai 2025, potrivit căreia s-a constat că la data de 08 aprilie 2025, a parvenit un apel telefonic de la SSS al SP-4 Cociulia, agent-superior Dorian Putregai, pe faptul ca în perioada 01.01.2024-22.10.2024 cet.Onica Cristina a.n.********** a primit transfer de la PSB. Întru soluționarea cazului dat cet.Onica Cristina a.n.********** nu și-a recunoscut vina și nici nu a dorit sa dea declarații pentru a stabili toate circumstanțelor cazului. Reieșind din cele expuse pe cazul dat, în acţiunile cet.Onica Cristina a.n ********** nu au fost stabilite elementele unei infracțiuni, dar fost stabilite elementele unei contravenții prevăzute de art. 47[1] CCRM, care stipulează: „ Coruperea electorală pasivă, (1) Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegator a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o alta persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune", se sancționează cu amenda de la 500 la 750 de unități convenționale, iar pe cazul dat au fost stabilite toate circumstanțele, în conformitate și cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central cu nr.1-24020998-12-13-22102024-1 la dosarul nr.13-7920/2024 din 22.10.2024. în conformitate cu prevederile ordinului interdepartamental nr. 1121/254/296-0/95 din 19.09.2009, privind evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni, conducându-se de art. 47[1] CCRM. Prin urmare s-a propus examinarea materialului nr. 20254301144 din 17.04.2025 de considerat finisat. De întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție in baza art. 47[1] CCRM în privința cet.Onica Cristina a.n.*****loc. *****. Despre hotărârea adoptată de informat persoanele interesate. Materialul nr. 20254301144 din 17.04.2025 de transmis pentru păstrare în dosarul special de nomenclator (fila dosarului 17);
- Informație din 17 aprilie 2025 potrivit căreia la data de 17 aprilie 2025, ora 16:00 a parvenit informația telefonică de la Subofițer superior al SP -4(Cociulia) al SSP a IP Cantemir, agent superior Petrugai D. Examinând materialul REI-2 cu nr. 20254300988 din 08 aprilie 2025, s-a stabilit și că cet. Cristina Onica, *****, în perioada septembrie-octombrie 2024, a primit transfer bănesc de la PSP. Circumstanțele stabilindu-se (fila dosarului 18);
- Raportul din 15 aprilie 2025 prin care s-a raportat că se duce la cunoștință că la 15 aprilie 2025 orele 09.00 la deplasarea în***** cu mașina de serviciu MAI 8058 împreună cu agentul Babaraica Ivan, în legătură cu coruperea electorală la alegerile Prezidențiale și Referendum din 2024, astfel, deplasându-se la poarta domiciliului cet. Onică Cristina, a.n. ***** care ar fi primit transferuri bănești pe nr. de telefon *****la numărul 11 prin

banca ПСБ din Federația Rusă, ultima a refuzat să dea careva declarații cât și să prezinte careva acte de identitate (fila dosarului 19);

- Ordonanță de pornire a procedurii contravenționale din 17 aprilie 2025 (fila dosarului 20)

- Procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 15 aprilie 2025 prin are Cristina Onica a refuzat a da declarații fapt pentru ce și a semnat (fila dosarului 21-21verso);

- Încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana cu nr. 13-2237/2025 din 1 aprilie 2025, și mandatul judecătoresc din aceeași dată, prin care s-a admis demersul procurorului privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516 (fila dosarului 28-31);

- Încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.13-2239/2025 din 01.04.2025 și mandatul judecătoresc din aceeași dată, prin care s-a admis demersul procurorului privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516 (fila dosarului 57-59);

- Ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11 decembrie 2024, prin care au fost apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr.2023970322, rezultatele MSI sus-menționate (fila dosarului 60-62);

- Ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19 noiembrie 2024, prin care s-a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr. 2023970322 a măsurii speciale de investigații - identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA „Moldtelecom" cu indicarea datelor de identificare (numele, prenumele, IDNP. adresa) ale abonatului sau ale utilizatorului unei rețele de comunicații electronice (identificatorul internațional al abonatului mobil (IMSI), adresa de internet protocol (IP), adresele fizice de prestare a serviciului fix) a utilizatorilor cartelor SIM unice (17526 numere) fixate pe un CD de tip DVD-R având pe el inscripția „Anexa 1 Moldcell", cu stocarea informației pe un suport informațional și/sau CD. Efectuarea măsurii special de investigație – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice, s-a pus în sarcina ofițerilor de investigație a inspectoratului National de Investigații (fila dosarului 63-66);

- Proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații – identificarea abonamentului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice din 09 decembrie 2024, potrivit căruia, măsura specială de investigație a fost autorizată și efectuată în cadrul cauzei penale nr.2023970322, executarea fiind pusă în sarcina membrilor grupului de urmărire penală. Informația recepționată a fost transcrisă pe un CD de tip DVD-R (fila dosarului 66);

- Încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana nr.13-7921/2024 din 22.10.2024 și mandatul judecătoresc din aceeași dată, prin care s-a admis demersul procurorului privind autorizarea efectuării măsurii speciale de investigație în cadrul cauzei penale nr.2023970322 – colectarea de informații de la

furnizorii de servicii de comunicații electronice – S.A. „Moldtelecom”, privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” și/sau „ПСБ” ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024 – până la 22.10.2024 (fila dosarului 67-71);

- Ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08 noiembrie 2024, prin care au fost apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr.2023970322, rezultatele MSI sus-menționate (fila dosarului 72-74);

- Ordonanța din 22 octombrie 2024 privind dispunerea efectuării măsurii speciale de investigații, prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații – colectarea de informații de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA “Moldtelecom”, privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” și/sau ПСБ (Federația Rusă) ce aparține băncii comerciale Promsveazibank (ПСБ Промсвязьбанк) din Federația Rusă, pentru perioada 01.01.2024 – până la momentul executării (fila dosarului 75-78);

- Proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații – identificarea abonamentului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice din 06 noiembrie 2024, potrivit căruia, măsura specială de investigație a fost autorizată și efectuată în cadrul cauzei penale nr.2023970322, executarea fiind pusă în sarcina membrilor grupului de urmărire penală. Informația recepționată a fost transcrisă pe un CD de tip DVD-R (fila dosarului 79);

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Cristina Onica în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar Cristina Onica nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

La caz, instanța reține că prin Decizia Curții de Apel Sud din 19 decembrie 2025 a fost admis recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cantemir, Dorian Putregai, fiind casată integral hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 21 august 2025, cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că prima instanță a examinat cauza contravențională într-o manieră superficială și unilaterală, fără a efectua o apreciere completă, obiectivă și coroborată a întregului material probator administrat de agentul constatator, și anume fapt ce a condus la pronunțarea unei hotărâri neîntemeiate și insuficient motivate.

Astfel, Curtea de Apel Sud a reținut că, lecturând hotărârea judecătorească, instanța de fond la examinarea contestației depuse de Cristina Onica a verificat respectarea exigențelor prevăzute la art. 443 Cod contravențional impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, nefiind constatate temeiuri pentru nulitate procesului-verbal în conformitate cu dispozițiile art. 445 Cod contravențional. Cu

toate acestea, instanța de fond a omis să indice în hotărârea sa, considerente de respingere a argumentelor invocate în contestație în sensul neconsemnării în procesul-verbal cu privire la contravenție a datelor și informațiilor prevăzute la art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional.

Instanța de fond analizând procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Cristina Onica sub aspectul temeiniciei acestuia prin raportare la materialul probator administrat și al principiului prezumției de nevinovăție de care se bucură făptuitorul, a constatat lipsa, a careva probe pertinente, concludente și utile ce ar conduce instanța de judecată la concluzia despre comiterea de către Cristina Onica a faptei contravenționale ce i-a fost incriminată.

În acord cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) și (5) Cod contravențional, „(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod”.

Analizând activitatea agentului constatator la examinarea cauzei contravenționale intentate în privința lui Cristina Onica în sensul colectării probelor pentru constatarea existenței sau inexistenței contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional, Curtea de Apel Sud a constatat, că agentul constatator a prezentat instanței de fond probele care au fost reținute la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Cristina Onica și a emiterii deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 06 mai 2025.

Curtea de Apel Sud a subliniat, că în hotărârea judecătorească, instanța de fond a enumerat probele prezentate de agentul constatator în susținerea învinuirii expuse în procesul-verbal cu privire a contravenție, cum sunt: - informația telefonică din 17.04.2025 ora 16:00, parvenită de la subofițerul superior al SP-4 Cociulia al SSP a IP Cantemir, agent superior Putregai D., pe faptul că, examinând materialul REI-2 cu nr. 202543009888 din 08.04.2024 s-a stabilit că și cet. Onica Cristina, a.n. *****, *****, în perioada septembrie-octombrie 2024, a primit transfer bănesc de la PSB. Circumstanțele

se stabilesc (f.d. 18); - ordonanța de pornire a proceduri contravenționale din 17.04.2025 prin care a fost dispusă pornirea procedurii contravenționale în baza art. 471 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Onica Cristina (f.d. 20); - procesul-verbal de audiere a persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Onica Cristina din 15.04.2025, care a refuzat de a da careva declarații (f.d. 21); - informația referitor la posesorii unor numere de telefoane din r-nul Cantemir (f.d. 31); - informația privind posesorul numărului de telefon *****– Onica Cristina și mesajele expediate de identificator „PSB” la nr. de telefon *****(f.d. 56); - încheierea și mandatul judecătoresc emis de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) nr. 13-2239/2025 din 01.04.2025, prin care a fost autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516 (f.d. 57-59); - ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov din 11.12.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații (f.d. 60-62); - ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov din 19.11.2024 privind autorizarea măsurii speciale de investigații (f.d. 63-65); - procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații „Identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice din 09.12.2024 (f.d. 66); - încheierea și mandatul judecătoresc emis de Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) nr.13-7921/2024 din 22.10.2024, potrivit cărora s-a autorizat efectuarea măsurii speciale de investigație, de colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice S.A. „Moldtelecom”, privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” ce aparține Băncii Comerciale „Promsveazibank” din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024 - până la 22.10.2024 (f.d. 67-71); - ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații (f.d. 72-74); - ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind dispunerea efectuării măsurii speciale de investigații - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice S.A. „Moldtelecom”, privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024- până la momentul executării (f.d. 75-78); - procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații „colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice” din 06.11.2024 (f.d. 79), însă a omis să se expună asupra acestor probe, fără a purcede la o analiză a acestora întru confirmarea sau infirmarea vinovăției a lui Onica Cristina.

Art. 6 § 1 din Convenție Europeană a Drepturilor Omului prevede că „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil [...]”.

Curtea Europeană în mod constant a reamintit locul important pe care îl ocupă dreptul la un proces echitabil într-o societate democratică [Airey împotriva Irlandei, pct. 24; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 231]. Această garanție „se numără printre principiile unei societăți democratice în sensul Convenției” (Pretto și alții împotriva Italiei, pct. 21). Rezultă că o interpretare restrictivă a garanțiilor oferite de art. 6 § 1 nu

este așadar justificată (Moreira de Azevedo împotriva Portugaliei, pct. 66). În plus, cerința echității se aplică întregii proceduri și nu se limitează la ședințele în contradictoriu (Rafinăriile elene Stran și Stratis Andreadis împotriva Greciei, pct. 49).

Părțile la proces au dreptul să prezinte orice observații pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Acest drept este efectiv numai în cazul în care cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „ascultate", adică examinate în mod adecvat de către instanța sesizată (Donadzé împotriva Georgiei, pct. 35). Astfel, instanța trebuie să efectueze o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate de părți [Kraska împotriva Elveției, pct. 30; Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 59; Perez împotriva Franței (MC), pct. 80]. Pentru a asigura exercitarea efectivă a drepturilor garantate de art. 6 § 1 CEDO, autoritățile judiciare trebuie să dovedească „diligență" [Kerojärvi împotriva Finlandei, pct. 42; Fretté împotriva Franței, pct. 49, Göç împotriva Turciei (MC), pct. 57].

Totodată, instanța de recurs a remarcat, că analizând lucrările dosarului sub aspectul respectării cerinței echității procesului, inclusiv obligația instanței de judecată de a se expune asupra tuturor argumentelor și probelor prezentate de părți, Completul de judecată consideră că instanța de fond nu a respectat în deplină măsură normele procedurale care vizează examinarea „efectivă" a cauzei contravenționale, lăsând fără apreciere, conform criteriilor prevăzute de art. 425 Cod contravențional, a probelor prezentate de agentul constatator reținute la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Onica Cristina, contrar garanțiilor procedurale oferite de art. 6 CEDO.

Potrivit art. 462 alin. (1) și (4) Cod contravențional, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Partea descriptivă cuprinde: a) circumstanțele constatate în judecarea cauzei; b) probele pe care se întemeiază concluzia şi motivele de respingere a probelor; c) norma contravențională pe care se întemeiază soluționarea cauzei.

Dreptul la un proces echitabil este compus dintr-un ansamblu de garanții juridice procedurale de care beneficiază persoanele în procesul de înfăptuire a justiției, ce au menirea de a pune în valoare drepturile și libertățile recunoscute de lege.

Totodată, dreptul la un proces echitabil se compune și dintr-un ansamblu de principii subsidiare, care nu sunt indicate expres în norma art. 6 din Convenție, sub formă de garanții, însă fără de care este imposibilă asigurarea echității în sistemul justiției, unul dintre care este principiul motivării hotărârii judecătorești.

Dreptul la o hotărâre motivată constituie un principiu fundamental legat de buna administrare a justiției. Scopul motivării este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. În plus, îl obligă pe judecător să-și întemeieze motivarea pe argumente obiective și să prezerve drepturile părților. Întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat, din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate. Instanțele naționale trebuie să indice suficient de clar motivele pe care se întemeiază hotărârea, astfel încât părțile să-și poată exercita în mod util dreptul de recurs de care dispune.

Pronunțarea de către instanțele judecătorești a unei hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerințelor şi argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărîrea din 21 ianuarie 1999).

Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, părțile având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție şi să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri. Lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-şi motiveze soluțiile şi concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului şi necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 §1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994). Lipsa motivelor prezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt poate fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (c. Ruiz Torijav. Spania, 9 decembrie 1994).

Motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, care este indispensabilă pentru exercitarea controlului judiciar de către instanța ierarhic superioară și constituie o garanție împotriva arbitrariului pentru părțile în proces, întrucât le furnizează dovada că solicitările și mijloacele lor de apărare au fost serios examinate de judecător.

Respectarea acestei dispoziții procedurale, cu valoare de principiu, se circumscrie obligației ce revine instanței de a garanta părților exercițiul efectiv al dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța de recurs a accentuat, că în jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că dreptul la un proces echitabil implică în sarcina instanței obligația de a proceda la „un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi al elementelor de probă ale părților, cel puţin pentru a le aprecia pertinența” (Hotărârea Albina împotriva României, Hotărârea Gheorghe împotriva României).

Examinând motivarea din hotărârea instanței de fond, instanța de recurs a constatat că judecătorul instanței de prim nivel nu a procedat la o analiză *efectivă* a probelor prezentate de agentul constatator, ceia ce se poate observa din parcurgerea considerentelor hotărârii judecătorești. Astfel, instanța de fond a enumerat în motivarea hotărârii sale probele prezentate de agentul constatator fără a le aprecia din punct de vedere al admisibilității lor, precum o prevede art. 425 alin. (5) Cod contravențional, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. În acest sens, instanța de judecată s-a limitat la expuneri cu caracter

general precum „nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat prin probe pertinente și concludente, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul *indubio pro reo*.; ... agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, Cristina Onica a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că, Cristina Onica a primit transferuri bănești.”, fără a respinge probele prezentate de agentul constatator cu redarea motivelor în acest sens. Or, instanța de fond nu a argumentat dacă probele agentului constatator administrate în aceste împrejurări sunt în măsură să afecteze caracterul admisibil al probei pentru constatarea comiterii contravenției imputate lui Cristina Onica. În motivarea hotărârii sale, instanța de judecată nu a constatat și nici nu a argumentat existența temeiurilor prevăzute de art. 425 alin. (6) Cod contravențional, care vizează inadmisibilitatea probelor administrate de agentul constatator.

În acest sens, Curtea de Apel Sud a reiterat și constatările Curții Constituționale unde, potrivit pct.310 din decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional din 21.01.2025, a indicat că, art.47^1 alin.(1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă ... contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Astfel, în măsura în care contravenția reglementată de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional fiind una formală, nu este necesar ca banii să fie retrași sau folosiți, fapta contravențională fiind consumată în momentul acceptării sau, după caz, intrării mijloacelor bănești într-o locație la care ulterior poate avea acces alegătorul.

În aceste condiții, Curtea de Apel Sud a concluzionat că împrejurările expuse atestă că instanța de fond nu a judecat cauza contravențională în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Din aceste considerente, instanța de recurs a constatat încălcarea normelor procedurale la examinarea cauzei contravenționale de către instanța de fond, erori de drept prescrise în art. 466 lit. d) Cod contravențional, și care impun soluția de rejudecare a cauzei de către instanța de recurs. Astfel, instanța de recurs admite ca fiind întemeiate argumentele recurentului în sensul lipsei de temeinicie a hotărârii adoptate de către instanța de fond în prezenta cauză contravențională.

Prin urmare, instanța de recurs s-a expus asupra faptului, că având în vedere că, prima instanță a admis eroare procesuală care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, de a admite recursul depus de agentul constatator, cu casarea integrală a hotărârii emisă la 21 august 2025, cu remiterea cauzei la rejudecare, în Judecătoria Cahul, în alt complet de judecată.

Reieșind din considerentele expuse de instanța de recurs și în conformitate cu obligația prevăzută de art. 458 Cod contravențional de a examina cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, instanța procedează la aprecierea cumulativă a probelor administrate în cauză, prin prisma pertinenței, concludentei, utilității și veridicității acestora, instanța de judecată menționează următoarele:

Instanța reține că, deși contravenienta neagă existența unor instrucțiuni directe privind exercitarea opțiunii electorale ori participarea activă în cadrul activităților electorale, din materialele cauzei rezultă că pe numărul de telefon utilizat de contravenientă au fost recepționate mai multe mesaje SMS aferente aplicației „PSB” și/sau „ПСБ”, circumstanță ce coroborează declarațiile acesteia cu ansamblul probelor administrate și relevă existența unei legături directe între datele personale oferite și mecanismul de transfer și comunicare electronică investigat în prezenta cauză contravențională.

În aceste condiții, instanța apreciază că susținerea contravenientei potrivit căreia nu ar fi avut nicio implicare în activități de natură electorală sau nu ar fi beneficiat de bunuri ori avantaje în legătură cu exercitarea drepturilor electorale este lipsită de temei, întrucât materialele cauzei confirmă recepționarea pe numărul său de telefon a mesajelor SMS generate prin intermediul aplicației „PSB” și/sau „ПСБ”, circumstanță ce constituie un element probator relevant și pertinent, care demonstrează existența conexiunii dintre contravenientă și mecanismul de transfer și comunicare utilizat în contextul acțiunilor investigate. Or, prin coroborarea acestor date cu celelalte probe administrate la dosar, se conturează existența unei bănuieli rezonabile privind acceptarea avantajelor oferite în scop electoral, în sensul art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Or, conform art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea ori primirea, personal sau prin intermediar, de către un alegător, a unor bunuri, servicii sau avantaje care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale, constituie contravenție, indiferent de modalitatea concretă de realizare a faptei sau de finalizarea efectivă a influențării opțiunii electorale, fiind suficientă existența conduitei de acceptare sau pretindere a unui avantaj necuvenit în legătură cu procesul electoral.

Instanța reține că, potrivit art. 425 și art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, sarcina probei privind săvârșirea faptei revine organului constatator, iar contravenientul beneficiază de dreptul la apărare și de posibilitatea de a prezenta probe în susținerea poziției sale procesuale.

La fel, instanța de judecată menționează că din conținutul raportului de analiză informațional-criminală, relevă în mod indiscutabil legătura dintre numărul SIM ce aparține lui Cristina Onica și aplicația bancară „PSB” asociată BC „Promsveazibank” din Federația Rusă.

În același context, instanța de judecată evidențiază că contravenția de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Faptele date au fost constatate cu titlu de principiu și prin Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 21 ianuarie 2025 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional, unde la

pct. 310 Curtea a statuat că la constatarea contravenției prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional se descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă.

Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

În aceste condiții, instanța constată că procesul-verbal seria MAI06 558718 din 06 mai 2025 este temeinic, autentic și corespunzător cerințelor legale, iar contestația contravenientei nu este întemeiată și urmează a fi respinsă.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța de judecată reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Cristina Onica i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă petiționara nu a prezentat nici o probă întru demonstrarea nevinovăției sale.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesul-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7.10.1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20.03.2001).

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientei Cristina Onica în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenienta nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Prin urmare, acțiunile contravenientei Cristina Onica corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47[1] Cod contravențional, coruperea electorală pasivă cu indicii: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin

pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusive al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Instanța de judecată reține, că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei asupra cauzei contravenționale, Cristina Onica a invocat diverse aspecte, inclusiv presupusa lipsă a probelor privind primirea de transferuri prin aplicația „PSB", neapartenența la un partid politic și refuzul agentului constatator de a verifica telefonul său mobil. Totodată, contravenienta a susținut că acuzațiile formulate constituie abuz și că nu există probe care să demonstreze că fapta sa ar fi avut scopul influențării dreptului de vot.

Instanța de judecată reține că, în cadrul audierii, contravenienta a fost legal citată și a avut posibilitatea de a prezenta observații și probe justificative, însă nu a depus niciun material care să contrazică constatările agentului constatator.

Astfel, susținerile contravenientei privind lipsa probelor directe referitoare la transferurile bănești și la mesajele invocate nu sunt de natură să înlăture răspunderea contravențională, întrucât fapta a fost constatată prin înscrisurile anexate la materialele cauzei și prin constatările agentului constatator.

În acest context, instanța reține că dreptul la apărare al contravenientei a fost asigurat în condițiile prevăzute de art. 425 și art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, precum și de principiile generale ale răspunderii contravenționale consacrate de Codul contravențional.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientei, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientei și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientei în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 558718 din 06 mai 2025, prin prisma art. 442 și 443 Cod contravențional instanța îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Conform art.453 alin. (3) Cod Contravențional, instanța de judecată apreciază probele, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o, cercetând toate probele cercetate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Totodată, instanța de judecată la înfăptuirea justiției se bazează probe, întru verificarea argumentelor invocate de către participanți la proces.

Un alt motiv invocat de contestatară se referă la presupusa lipsă a probelor care să ateste pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, a unor bunuri sau avantaje în scopul influenţării exercitării drepturilor electorale. Contravenienta a susţinut că, în absenţa acestor probe, fapta imputată nu ar constitui mită electorală, conform prevederilor legale.

Instanţa de judecată reţine că, potrivit art. 47¹ alin. (1) din Codul contravenţional al Republicii Moldova, contravenientul răspunde pentru pretinderea, acceptarea sau primirea de bunuri, servicii sau avantaje sub orice formă, dacă acestea sunt legate de exercitarea sau neexercitarea dreptului de vot.

Prin urmare, în opinia instanţei, argumentul contravenientei privind lipsa probelor nu este întemeiat, întrucât prezumţia de legalitate a procesului-verbal nu a fost răsturnată, iar fapta reţinută este conformă cu elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravenţional.

Obiectul juridic al contravenţiei prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravenţional, reprezintă relaţiile sociale care asigură desfăşurarea corectă, liberă şi democratică a alegerilor, integritatea procesului electoral şi libertatea de exprimare a voinţei alegătorului.

În cazul, contestatoarei Cristina Onica, fiind persoana care are dreptul de vot (cetăţeanul Republicii Moldova) cu drept electoral, şi care are capacitate de exerciţiu, este subiectul al contravenţiei de corupere electorală pasivă.

Latura obiectivă a contravenţiei prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravenţional, se manifestă prin una sau cumulul de acţiuni de pretindere, primire sau acceptare a unor avantaje materiale.

Unde, pretinderea este solicitarea expresă sau tacită a bunurilor/avantajelor; acceptarea – constituie consimţământul de a primi ceva (fie explicit, fie prin comportament pasiv); iar primirea este încasarea efectivă a bunurilor, banilor, serviciilor, privilegiilor sau altor avantaje necuvenite.

Aici, instanţa de judecată, reţine că prin procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat în cauza Cristina Onica, i s-a imputat acceptarea serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă şi beneficierea/primirea mijloacelor băneşti prin aplicaţia „PSB”.

Potrivit doctrinei juridice, coruperea electorală pasivă se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Astfel, instanţa de judecată va da apreciere acţiunilor contravenientei sub aspectul dacă a fost sau nu dovedită vinovăţia acestuia în comiterea contravenţiei de corupere electorală pasivă în formă de primire a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau altor avantaje necuvenite.

Verificând prin prisma art. 425 alin. (6) Cod contravențional, probele prezentate de agentul constatator în cauză, nu a constatat că acestea au fost obținute prin violență, amenințări sau prin alte mijloace de constrângere; sau prin metode ce contravin prevederilor științifice; sau prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

Or, reieșind din prevederile art. 425 alin. (1) și (2) Cod contravențional, raportate speței, în calitate de probe, care sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenienții, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei, se admit înscrisurile, înregistrările audio sau video, și documentele ridicate, care pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

Se reține că, de către Inspectoratul Național de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliție a fost inițiat procesul contravențional nr. RAP01433516 cu privire la acțiunile unor persoane implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitori, de către un alegător a bunurilor, serviciilor sau avantajelor sub orice formă ca nu i se cuvine, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024 care a fost expediat în adresa Inspectoratului de Poliție Cantemir potrivit prevederilor art. 393 alin. (2) Cod contravențional.

Astfel, se constată că la autosesizarea agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cantemir, Dorian Putregai, în urma informației și înscrisurilor primite de la Inspectoratului General al Poliție în copii, și anume: încheierea nr.13-2237/2025 din 01.04.2025, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana cu mandatul judecătoresc; încheierea nr.13-7921/2024 din 22.10.2024, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana cu mandatul judecătoresc, a fost pornit proces contravențional în vederea cercetării faptului finanțării ilegale de către partidul ”Șor” și alte partide simpatizante acestui partid prin intermediul PSB operatorilor ÎM ”Moldtelecom”, SA ”Orange Moldova” și SA „Moldcell”, în cadrul căruia au fost identificate mai multe persoane din r-l Cahul, acțiunile cărora au fost încadrate în temeiul art. 47 [1] alin. (1) Cod contravențional.

Așa, în prezenta cauză au fost folosite înscrisurile sus indicate, ridicate cu autorizația judecătorului de instrucție prin încheierea din 01.04.2025 cu mandatele judecătorești emise de Judecători Chișinău, Sediul Ciocana din cauza penală nr. 2023970332, prezentate agentului constatator în copii de către IGOP prin sesizare/scrisoare.

În circumstanțele respective, înscrisurile folosite în prezenta cauză de către agentul constatator au fost dobândite în corespundere cu prevederile art.425 Cod contravențional, aprecierea cărora, în coroborare cu alte înscrisuri urmează a fi făcută de instanța de judecată.

Cât privește poziția apărării precum că nu este clar caracterul mesajelor transmise la numărul de telefon lui Cristina Onica prin aplicația PSB, instanța ține să indice că, din înscrisurile prezentate instanței (încheierea nr.13-7921/2024 din 22.10.2024), se reține că, în cadrul urmăririi penale s-au ridicat informațiile de la furnizorii de servicii de telecomunicație SA ”Orange Moldova”, ÎM ”Moldtelecom”, SA ”Moldcell” privind aplicația mobilă ”PSB” și/sau ”ПСВ” care aparține Băncii Comerciale ”Promsvyazibank”, inclusiv și în scopul identificării circumstanțelor și cercului persoanelor care desfășoară activitatea infracțională manifestată prin colectarea datelor cu caracter personal ce asigură deschiderea conturilor bancare peste hotarele Republicii Moldova, precum și suportul informațional privind instalarea aplicației mobile de tip banking ”PSB”, prin intermediul căreia sânt oferiți și dați bani, inclusiv și prin transferuri bancare și alte modalități, alegătorilor și susținătorilor în vederea determinării exercitării într-un anumit mod a drepturilor electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului constituțional din 20 octombrie 2024.

Totodată, mesaje, sms-uri, inclusiv de tip OMD, GMS, bics și GMS_A2P_2, A2P_2, etc. poartă un caracter financiar între agentul economic, la caz Banca Comercială ”Promsvyazibank” din Federația Rusă, și persoana fizică, fapt constatat de către Serviciul de Informații și Securitatea Republicii Moldova și de către organul de urmărire penală în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Prin urmare, indiferent de faptul dacă au fost sau nu ridicate mijloacele bănești de către Cristina Onica, latura obiectivă a contravenției prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional a fost realizată prin primirea, adică încasarea efectivă, a bunurilor ce nu i se cuvin prin intermediul aplicației electronică a Băncii Comerciale ”Promsvyazibank” (PSB).

Totodată, instanța reține că actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile ”PSB”, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al contravenientului, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acestuia. În cauză, coruperea electorală a fost efectuată prin intermediul unei aplicații mobile, care necesită a fi încărcată și accesată, fapt care nu poate fi efectuat fără a accesa telefonul personal al contravenientei.

În astfel de circumstanțe, instanța consideră că scopul special al faptei de corupere electorală pasivă comisă de Cristina Onica a fost manifestat prin instalarea aplicației în telefonul mobil al acestuia.

Se mai constată, că mesajele relevante au fost transmise destinatarei Cristina Onica la 26.07.2024, 07.10.2024 și 14.10.2024, adică, în perioada după intrare în vigoare a Legii nr.230 din 31 iulie 2024 pentru modificarea unor acte normative (în vigoare din 15.08.2024). Astfel, mesajele financiare primite prin aplicația ”PSB” la data de 07.10.2024 și 14.10.2024 au fost efectuate după data de 15.08.2024 și se includ în perioada 01.01.2024-22.10.2024.

Prin urmare, argumentul apărării precum că timpul comiterii faptei nu este indicat concret, nu poate duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, deoarece mesajele financiare prin aplicația ”PSB” au fost primite de contravenientă în perioada de

timp, inclusiv de la 15.08.2024 și până la data de 22.10.2024, adică se includ în perioada indicată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Instanța mai reține, că în cadrul unei cauze penale conexe, în baza ordonanțelor motivate ale procurorului și a încheierilor emise de Judecătoria Chișinău, au fost autorizate măsuri speciale de investigație în temeiul cărora a fost colectată informație de la furnizorul de comunicații electronice ÎM ”Moldtelecom”, SA ”Orange Moldova” și SA ”Moldcell” privind conexiunile cu aplicația mobilă ”PSB”.

Aceste măsuri speciale de investigații, desfășurate cu respectarea strictă a prevederilor art.138^4 Cod procedură penală, au relevat o asociere direct între numărul SIM identificat ca fiind înregistrat pe numele petentului și mesaje recepționate de la aplicația mobilă ”PSB”.

Deci, constatare tehnică nu poate fi trecută cu vederea, întrucât indică o interacțiune efectivă - fie voluntară, fie prin intermediere - între telefonul mobil asociat contestatarei și infrastructura digitală a instituției bancare ruse.

În lipsa unor explicații rezonabile de utilizarea telefonului de către o terță persoană, transferul din partea rudelor, instalări accidentale, instanța nu poate admite ipoteza unei simple coincidențe sau erori tehnice.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție este intenție directă.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța de judecată, conchide că față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În ipostaza creată și descrisă supra, vinovăția contravenientei în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

De rând cu acest fapt, instanța apreciază ca declarativ argumentul contravenientei Cristina Onica precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentului constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenția de care este învinuită, or această poziție de către instanță este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către contravenient, reprezintă în principal un drept al contravenientului de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului contravențional are calitatea procesuală de contravenient nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Urmează a fi respinse alegațiile contravenientei invocate în contestație, deoarece nu constituie temei de anularea procesului-verbal cu privire la contravenție cu încetarea

procesului contravențional din motivul că în acțiunile persoanei lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional. Or, actele contestate au fost adoptate în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul contravenției, cu aplicarea corectă a legii care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

De asemenea, instanța de judecată nu poate reține argumentul apărării precum că, procesul-verbal ar fi fost întocmit cu erori de formă și conținut, respectiv fără indicarea exactă a locului, timpului sau perioadei comiterii faptei contravenționale.

Conform art. 443 alin.(1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să conțină în mod obligatoriu, între altele, data și locul întocmirii, datele despre agentul constatator, descrierea faptei și împrejurările comiterii acesteia. Or, din examinarea procesului-verbal seria nr. MAI06 558718 din 06 mai 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cantemir, Dorian Putregai, rezultă că au fost indicate expres data, ora și locul întocmirii actului, precum și circumstanțele constatate, ceea ce corespunde exigențelor legale. Prin urmare, susținerea apărării privind lipsa acestor elemente obligatorii este neîntemeiată.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care sa dispus recunoașterea lui Cristina Onica vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Cristina Onica în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul-verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Un alt motiv invocat de către contravenientă se referă la decizia de sancționare, precum că nu a fost anexat niciun material probator care să demonstreze componența contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, constatând faptul, că de către agentul constatator, a fost admis un grav abuz în acest sens, aplicându-se o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutiv al contravenției.

Instanța de judecată nu poate reține argumentul contravenientei potrivit căruia decizia de sancționare ar fi nulă pe motiv că nu au fost anexate materiale probatorii suplimentare, care să demonstreze componența contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, or, în temeiul art. 443 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție constituie act de constatare și mijloc de probă. Conținutul său – dacă reflectă în mod clar împrejurările faptei, data, ora, locul, persoana vizată și norma încălcată – are valoare probatorie suficientă pentru constatarea contravenției.

Mai mult, potrivit art. 448 Cod contravențional, organul constatator este în drept să stabilească vinovăția contravenientului pe baza procesului-verbal și a probelor administrate, iar legea nu impune obligativitatea anexării de materiale suplimentare (fotografii, declarații etc.), atunci când procesul-verbal reflectă detaliat circumstanțele faptei.

Invocarea de către contravenientă a unei pretinse „lipse de probe" nu poate duce la concluzia inexistenței contravenției, întrucât declarațiile agentului constatator, consemnate în actul oficial întocmit conform cerințelor art. 443 alin. (2) Cod contravențional, beneficiază de prezumția de legalitate și veridicitate până la proba contrarie.

În plus, conform art. 8 și art. 10 Cod contravențional, sarcina de a infirma constatările agentului revine persoanei care contestă actul. Or, contravenienta nu a prezentat probe obiective prin care să răstoarne prezumția de legalitate a procesului-verbal și a deciziei de sancționare, limitându-se la simple afirmații.

Prin urmare, instanța reține că sancțiunea aplicată nu reprezintă un abuz, ci o consecință firească a constatării comiterii contravenției, iar lipsa anexării altor materiale probatorii nu afectează legalitatea și temeinicia actului de sancționare.

La fel instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice.

În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului".

Potrivit Constituției Republicii Moldova, art. 2 „(1) Suveranitatea naţională aparţine poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct şi prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituţie.". Art. 38 Constituției, (1) Voinţa poporului constituie baza puterii de stat. Această voinţă se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat. (2) Cetăţenii Republicii Moldova au drept de vot de la vârsta de 18 ani, împliniţi până în ziua alegerilor inclusiv, excepţie făcând cei puşi sub interdicţie în modul stabilit de lege. (3) Dreptul de a fi aleşi le este garantat cetăţenilor Republicii Moldova cu drept de vot, în condiţiile legii.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

În circumstanțele enunțate instanța de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestației depuse de Cristina Onica, prin urmare, aceasta necesită a fi respinsă, iar decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cantemir, Dorian Putregai, asupra cauzei contravenționale emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 558718 din 06 mai 2025, potrivit căreia Cristina Onica a fost recunoscută vinovată pentru comiterea contravenție prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 25 000 lei, urmează a fi menținute fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. art. 448, 462-463 din Codul Contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge contestația depusă de Cristina Onica împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare contravențională seria/nr. MAI06 558718 din 06 mai 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cantemir, Dorian Putregai în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud (sediul Cahul) în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Central).

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura/ **Cristina Daniliuc**

Copia corespunde cu originalul
Judecător Cristina Daniliuc